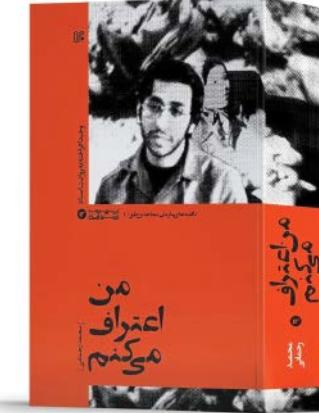

کتاب «من اعتراف می‌کنم» به تازگی توسط انتشارات ایران وارد بازار نشر شده است

کتابی که منتشر نشد تمام شد!

سازمان و شرح مسائل درونی ان وقایع ثانویه‌ای همچون صدور قوانین نجاست مارکسیست‌هادر زندان و چشم سپاس به وقوع بیوست که در جای خود مفصل محل بحث است. بازنشر اعترافات افراخته و دیگران الزاماً به معنی تأیید با راده اهارات آنان نیست. با این اوصاف نمی‌توان به بهانه اخلاق‌گرایی اصل اسناد را محدود و ناقص ارائه کرد و همچنان گنجینه ارزشمند اسناد انقلاب را زدسترس محققان و علاقه‌مندان پنهان نگه داشت. حذف اعترافات افراخته در این کتاب جز در موارد خاص صورت نگرفته که جایی آن را از مخاطبان خود پنهان نخواهیم کرد. بخش بسیار مختص‌تری از اعترافات افراخته در قالب داستان‌های جنسی سران مجاهدین که دارای جزئیات شنیعی بود، به کلی حذف شد. بخش عمده‌ای از تک‌نویسی هاتوپیخات در این کتاب با مسائل فنی ساخت بمب و دستگاه شنود که ممکن است در تحلیل‌های جامعه‌شناسی و تاریخی نمی‌کرد، به دلیل اهمیت کمتر در این کتاب منعکس نشده است. همچنین در شرح عملیات به علت توضیحات دقیق محسن خاموشی، بیشتر به اعترافات وی تکیه شده است. با نظم بهتری به تبیین اجرای اعمالی پرداخته است. اینگریزه نگارش این کتاب نه تحریب شخصیت افراخته و نه قدیس سازی از او دیدگران است؛ بلکه کوشش شده روابطی همه جانبه و منصفانه از آنچه به وقوع بیوسته، تقدیم شود. هر چند هرگز مدعی آن نبوده و نیستیم که بر تمام حقیقت احاطه یافته و هیچ خطای سهوی در این اثر رخ نداده است. کتاب در پنج فصل شرایط جامعه و گروه‌ک منافقین را برای مخاطبان خود را در خواهد کرد.

مؤلف این کتاب در مقدمه می‌نویسد: درباره با چرانی تغییرات افراخته می‌توان نظریات مختلفی بیان کرد اما به نظر نگارنده سایه اعدام و البته شکجه مجدد سبب شده افراخته در بسیاری از موارد برای خوشایند ساواک دست به اغراق زده باشد. اما این قضاوتها نمی‌توانند تمام اعترافات وی را فاقد ارزش کنند. خاصه آن که بسیاری همچون خانواده افراخته معتقدند وی به شناخت جدیدی رسیده بود و به آنچه می‌نوشت و می‌گفت، ایمان داشت. چاپ اعترافات درون زندان در موارد دیگری همچون فردوس است، نورالدین کیانوری، احسان طبری و حسین احمدی روحانی فارغ از ایران شده‌اند.

عمده روایت‌های موجود از بنی‌نفیر بودن همکاری افراخته با ساواک حکایت دارد، اما نباید از باد برده در پرونده بسیاری دیگر از چریک‌ها و حتی فعالان سیاسی دریند، استنادی از اعتراف، مصاحبه، همکاری با نهادهای امنیتی و درخواست عفو ملوکانه به ثبت رسیده که کترکسی آن را بادآوری می‌کند. در این میان آنچه اعترافات افراخته را حائز اهمیت می‌کند، جایگاه مهم سازمانی و تسلط وی بر وقایع درون مخاطبان عنوان یکی از اعضای مکریت سازمان مجاهدین خلق است. بی‌شک با دقت در اعترافات وی بسیاری از مسائل پیش و بعد از افراخته قابل فهم‌ترمی شود.

با وجود این، به اعتقاد نگارنده همان طور که پیشتر نیز اشاره شد، بخشی از اعترافات افراخته به خصوص در تأکید پیش از حد بر فساد جنسی در گروه‌ک منافقین بیشتر برای خوشامد ساواک و به جهت حساس کردن مذهبی‌ها طراحی و مطرح شده است. بررسی ریشه‌های ترور و خشونت در این گروه‌ک فرتر از پرداخت به تمایلات جنسی است. در اهمیت اعترافات و همکاری افراخته همین بس که با افشاء تغییر ایدئولوژی خواهد کرد.

انتشارات ایران باز هم سراغ پرونده سازمان مجاهدین خلق رفت تا کتابی مفصل شامل صدها سند، مصاحبه و عکس و ... را تقدیم مخاطبان خود کند. محمد رحمانی، مؤلف این کتاب که پیشتر در کتاب سبقه روزنامه‌نگاری خود خالق چند کتاب پرمخاطب در حوزه تاریخ معاصر ایران بود، در جدیدترین کتاب خود دست به روی یکی از جنجالی‌ترین پرونده‌های تاریخی گذاشت و از زاویه نگاه وحید افراخته عضو مکریت گروه‌ک منافقین به بررسی و نقد تاریخ این سازمان پرداخته است.

البته کتاب «من اعتراف می‌کنم» با زیر عنوان «زندگی و زمانه وحید افراخته» در اعترافات و زندگی افراخته متوقف نشده و تویینده و پژوهشگر این کتاب سراغ دهها بیرونده دیگر رفته و حتی با انجام مصاحبه‌های متعدد اثری جامع در این حوزه را حل کرده است. کتاب تقریباً هزار صفحه‌ای مذکور به صورت تخصصی به گروه‌ک منافقین پرداخته است و با عنایت به بدیع بودن موضوع و انتشار بسیاری از پرونده‌ها برای اولین بار و سبک نویسنده در نقل‌های مستقیم اسناد، به عنوان یک منبع دست اولی و نه یک کتاب صرف‌عومومی جلوه‌گر می‌شود. با وجود این اما نویسنده نسبت به جلد رضایت مخاطبان عمومی خود غافل نشده و با تعداد بسیاری بی‌نوشت توانسته است همه مخاطبان خود با هر سطحی راضی نگاه دارد. همچنین نثر روان کتاب که برآمده از سابقه روزنامه‌نگاری رحمانی است، می‌کشد و آنها را زندیک می‌بینند.

گروه‌ک «صف» به فرماندهی شهید محمد بروجردی دریک طرف و سازمان پیکار که باقی مانده سازمان مجاهدین خلق بعد از تئوری رکود و کودتا علیه تقی شهرام تشکیل شده بود، دو طرف این درگیری هستند و سازمان مخوف ساواک که همیشه و در همه حال در صحنه‌های درگیری حضور دارد و حریفی قدرتمند است که عیار مبارزان را نشان می‌دهد.

نویسنده سعی کرده با پژوهش عمیق به زمان و مکان و جوش‌خروش آن زمان آشایی پیدا کند و به مخاطب تصویری واقعی از آن موقعیت بدهد. هدف نویسنده نشان دادن راه و بیاره در فضای مه‌آلود آن سال‌ها به مخاطب است و بدون این که از داستان‌گویی عدول نکد، در خلال داستان، وقایع و حادث و خرد ماجراها را با شخصیت‌هایی که هر کدام از آنها دلیل محکمی برای دوست‌داشته شدن دارند، نشان می‌دهد.

شخصیت‌هایی که هر یک با درد و رنج‌های عمیق، اما با انتخاب خود در راهی پر خطر قدم می‌گذارند و انتها آن چیزی جز شهادت یا وادادن نیست و انتخاب آخر بازی فقط در اول آن تعیین می‌شود. با این که نشانه‌هایی برای برگشت و توبه به راه درست هست اما برخی نمی‌بینند و بر راه نادرست خود اصرار دارند و بر عکس، لذت‌هایی برای راه‌های منحرف هست که می‌توان به راحتی دست دراز کرد و آن را به چنگ آورد که باز اصرار بر راه درست سرنوشت بازی را تعیین می‌کند. فصل بی‌هراسی اولین رمان محمد حسین فاضل، کارشناس ارشد ادبیات نمایشی است.

داستان

برای «فصل بی‌هراسی»

رمانی برای روایت گروه‌صف و سازمان پیکار

در میان فضای مه‌آلود سال‌های منتهی به انقلاب اسلامی، گروه‌های مبارزی سر برآورده بودند که هر کدام ادعای سردمداری مبارزه با رژیم پهلوی داشته‌اند. گروه‌هایی از اسلامیان افراطی تا کمونیست که طی گستردگی را در این میان شامل می‌شد، آنقدر زیاد بودند و ادعاهای شان را باقی‌آن و روایات تزئین کرده بودند که معلوم نبود کدام‌یک دلسوز واقعی مردم و کدام‌یک فقط به خاطر تخلیه سور و هیجان جوانی شان دست به اسلحه برد و می‌کشند و کشته می‌شند.

رمان «فصل بی‌هراسی» به قلم محمد حسین فاضل رمانی است با موضوع انقلاب و پیامون حوادث تاخ و شیرین ماه آخر ۱۳۵۶. فصل بی‌هراسی درباره جوانی به نام علی است که از کارهای اقلایی در ایران است و به شدت از این فضامی ترسد، ولی ناخواسته بنابر وصیت یکی از دوستانش پایش و سطح گروه‌های مختلف مبارز باز می‌شود. رمانی پر ماجرا و پر از دخوخت و تغییب و گریز نفسگیر درباره یکی از حساس‌ترین زمان‌های تاریخ ایران. رمان، مخاطب را همراه شخصیت‌های داستان به نفس نفس زدن می‌اندازد و در لابه‌لای این زدن خودردها به دنبال حقیقت است و به پشت پرده این گروه‌ها سرک می‌کشد و آنها را زندیک می‌بینند.

گروه‌ک «صف» به فرماندهی شهید محمد بروجردی دریک طرف و سازمان پیکار که باقی مانده سازمان مجاهدین خلق بعد از تئوری رکود و کودتا علیه تقی شهرام تشکیل شده بود، دو طرف این درگیری هستند و سازمان مخوف ساواک که همیشه و در همه حال در صحنه‌های درگیری حضور دارد و حریفی قدرتمند است که عیار مبارزان را نشان می‌دهد.

نویسنده سعی کرده با پژوهش عمیق به زمان و مکان و جوش‌خروش آن زمان آشایی پیدا کند و به مخاطب تصویری واقعی از آن موقعیت بدهد. هدف نویسنده نشان دادن راه و بیاره در فضای مه‌آلود آن سال‌ها به مخاطب است و بدون این که از داستان‌گویی عدول نکد، در خلال داستان، وقایع و حادث و خرد ماجراها را با شخصیت‌هایی که هر کدام از آنها دلیل محکمی برای دوست‌داشته شدن دارند، نشان می‌دهد.

شخصیت‌هایی که هر یک با درد و رنج‌های عمیق، اما با انتخاب خود در راهی پر خطر قدم می‌گذارند و انتها آن چیزی جز شهادت یا وادادن نیست و انتخاب آخر بازی فقط در اول آن تعیین می‌شود. با این که نشانه‌هایی برای برگشت و توبه به راه درست هست اما برخی نمی‌بینند و بر راه نادرست خود اصرار دارند و بر عکس، لذت‌هایی برای راه‌های منحرف هست که می‌توان به راحتی دست دراز کرد و آن را به چنگ آورد که باز اصرار بر راه درست سرنوشت بازی را تعیین می‌کند. فصل بی‌هراسی اولین رمان محمد حسین فاضل، کارشناس ارشد ادبیات نمایشی است.

